

04-02-2011

RAPPORT VAN DE OMBUDSCOMMISSIE

HOEKSCHE WAARD

(geanonimiseerd)

Bestuursorgaan: college van burgemeester en wethouders van Cromstrijen

Dossiernummer: 2010.4

Verzoekschrift (hierna te noemen: klacht)

De heer A (hierna: klager), heeft bij brief van 1 februari 2010 een klacht ingediend bij de Ombudscommissie Hoeksche Waard (hierna: Ombudscommissie).

Desgevraagd is tijdens de zitting van de Ombudscommissie door de heer A meegedeeld dat de klacht op het volgende betrekking heeft:

Klager is het niet eens met de wijze waarop het college zijn inmiddels gegrond verklaarde klacht heeft onderbouwd in de brief van 7 januari 2010. De voormalige wethouder B (hierna: wethouder) heeft de gedragscode ernstig geschaad en hij is op geen enkele wijze door het college gecorrigeerd. Door het gegrond verklaren van de klacht is hiermede ook bewezen dat de heer B bewust heeft gelogen in de e-mail van 27 oktober 2009 van mevrouw C aan klager, met cc aan de wethouder.

Kenbaarheidvereiste

Alvorens een klacht door de Ombudscommissie in behandeling kan worden genomen dient deze eerst kenbaar te zijn gemaakt aan het betrokken bestuursorgaan conform het bepaalde in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Aan dit vereiste is voldaan. Bij brief van 19 november 2009 heeft klager, door tussenkomst van de Ombudscommissie, een klacht ingediend bij de gemeente Cromstrijen.

Het college van burgemeester en wethouders heeft bij brief van 7 januari 2010, datum verzending 12 januari 2010, aan de heer A de beslissing op zijn klacht meegedeeld.

Bevindingen

ACHTERGROND VAN DE KLACHT

Klacht aan adres van gemeente

Klager voelt zich als leugenaar weggezet door het ontkennen van het bestaan van de afspraak tijdens een gesprek op 10 september 2009 tussen wethouder en klager, welke er uit bestaat dat de grote doelpalen op het speelveld te M worden vervangen door kleinere doelpalen, zodat de jongere doelgroep bediend wordt.

Beslissing gemeente

Mondeling (ten overstaan van de buurtbewoners tijdens een vergadering op 25 november 2009 en in de hoorzitting met klager op 8 december 2009) heeft de wethouder een correcte weergave van de feiten gegeven. Schriftelijk heeft hij door middel van de e-mailberichten van de heer E (interim beleidsmedewerker Welzijn en Onderwijs) en mevrouw C (beleidsmedewerker Welzijn en Onderwijs) niet de juiste weergave van de feiten gegeven. Het college heeft de klacht gegrond verklaard.

TOELICHTING KLAGER EN GEMEENTE

Op 25 augustus 2010 zijn klager en het college van burgemeester en wethouders van Cromstrijen en voormalig wethouder B in een hoorzitting in de gelegenheid gesteld hun standpunt mondeling toe te lichten.

Aanwezig:

de Ombudscommissie

mevrouw A. Twilt, voorzitter

de heer K.A. de Vlaam, secretaris

de heer V. van Dorst, lid

de heer B. van Aalst, verslag

(namens) de klager

de heer A

de heer F

(namens) de gemeente Cromstrijen

de heer G, burgemeester

de heer B, voormalig wethouder

Het verslag van de hoorzitting wordt hieronder weergegeven.

“...De voorzitter geeft een introductie van de Ombudscommissie Hoeksche Waard en de overige aanwezigen stellen zich voor. Vervolgens geeft zij aan dat uit de klachtbrief blijkt dat de heer A het niet eens is met de onderbouwing van de afdoening van zijn klacht, die gegrond is verklaard. Zij vraagt zich af wat de heer A nu nog meer wil dan een gegrondverklaring van de klacht. De heer A vindt dat de klacht uitgebreider was, dat de heer B de gedragscode heeft geschonden en dat de gemeente in gebreke is gebleven.

De heer A geeft aan dat de gegrondverklaring voor hem geen nieuws was, omdat hij al wist dat hij gelijk kreeg. Maar wel moet er nog beoordeeld worden of er sprake is van onbehoorlijk bestuur. Ook is de onderbouwing van de klachtrapportage niet voldoende. De gemeente gaat verder met de leugens, die met de klachtenprocedure zijn vastgesteld en onjuiste gegevens bevatten.

De voorzitter vraagt welke gegevens dat zijn.

De heer A wijst op zijn klacht. De leugens zijn ontstaan in het gesprek van 10 september 2009. Hij heeft altijd gezegd dat hij namens een groep mensen optrad, waartoe hij een volmacht had gekregen.

De voorzitter zegt dat de volmachten niet in het dossier zitten.

De heer A geeft aan dat hij een kopie heeft laten maken bij de gemeente. Hij vertelt dat hij een gesprek met de heer H heeft gehad die het dossier heeft overgedragen aan de wethouder, bij wie alles bekend zou zijn. Vervolgens wordt er gesproken dat hij namens de buurt spreekt. De voorzitter concludeert dat de vraag eigenlijk is of de heer B mocht vertrouwen op zijn constatering dat de heer A namens de hele buurt sprak.

De heer A vult aan dat hij namens de direct belanghebbenden optrad, in totaal 7 personen die aan het trapveldje wonen, niet de verder wonende burens.

De voorzitter vraagt de heer B hoe hij in contact is gekomen met de heer A.

De heer B geeft aan dat hij als wethouder kennis kreeg van problemen rondom het trapveld en de melding daarvan door de heer A.

Als wethouder wilde hij oplossingsgericht te werk gaan en zo heeft hij dat ook altijd binnen het college gecommuniceerd. Naar aanleiding van het probleem van de heer A heeft hij gevraagd een afspraak te maken, die op 10 september 2009 plaats vond. In dit gesprek bleek dat er een verband was tussen de overlast en de grote doelen op het trapveld. De heer B verkeerde in de veronderstelling dat de heer A namens alle bewoners in de wijk zou spreken. Hij dacht dat het probleem met dit gesprek was opgelost; de heer A kon de krant over de gemaakte afspraak op de hoogte stellen. Naar aanleiding van het artikel in de krant werd hij gebeld door een buurtbewoner die het niet met de afspraak eens was. Naar aanleiding van deze ontwikkelingen wilde hij met de andere buurtbewoners in gesprek gaan. Dit heeft geleid tot het gesprek van 25 november 2009, waarvan het verslag in het dossier is opgenomen. Er hebben nog enkele vervelende gebeurtenissen plaatsgevonden, maar duidelijk was dat de kwestie niet lekker in de buurt lag. Ondanks de goede insteek voor het gesprek met de heer A is op 24 september 2009 per e-mail het gewijzigde inzicht aan de heer A kenbaar gemaakt. Gelet op de reacties was het logisch dat er een vervolgesprek zou plaatsvinden.

De voorzitter vindt het verhaal van de heer B duidelijker dan in de klachtenrapportage, nu blijkt dat de gemeente afgeweken is van de eerdere afspraak.

De heer B geeft aan dat vanwege de nieuwe afweging over het trapveld, in afwijking van de eerdere afspraak, de klacht van de heer A op dit punt gegrond is verklaard. In het gesprek op 25 november 2009 is de afspraak gemaakt dat de buurt er samen vóór 1 februari 2010 zou uitkomen en er is informatie verstrekt over de soorten doeltjes. De termijn is vervolgens nog met een maand verlengd en als er geen overeenstemming zou komen, zou de huidige situatie ongewijzigd blijven.

De voorzitter heeft begrepen dat dit besluit nu ook formeel is genomen. De heer G bevestigt dit.

De heer A vindt dat de heer B zijn straatje schoon aan het vegen is en niet vertelt wat er is gebeurd. Er stond een afspraak en die afspraak is vast zoals ook in de e-mail is bevestigd. De heer A geeft aan dat hij voor enkele omwonenden sprak.

De voorzitter geeft aan dat niet helemaal duidelijk is wie nu steeds bedoeld worden, want er waren meer omwonenden aanwezig op de vergadering van 25 november 2009, dan voor wie de heer A sprak.

De heer G antwoordt dat voor de bijeenkomst van 25 november 2009 meer buurtbewoners zijn uitgenodigd.

De heer Van Dorst stelt dat er een afspraak was, die de heer A ook namens de direct omwonenden had gemaakt. Later vernam de heer B dat anderen het niet met deze afspraak eens waren, wat voor hem de reden was om de afspraak te wijzigen.

De heer A zegt dat het voor hem duidelijk was voor wie hij optrad en dat dit in het dossier bekend was. Hij had een goed gesprek gehad met de heer H en deze verklaarde dat de wethouder op de hoogte was van het dossier. Ook het gesprek op 10 september 2009 was goed en de afspraak was duidelijk.

De heer Van Dorst geeft aan dat de afspraak met de wethouder inderdaad duidelijk was, waar het in deze kwestie om gaat is dat de heer B van een verkeerde veronderstelling uitging.

De heer Van Dorst vraagt of de heer B er vanuit ging dat de heer A namens de hele buurt sprak.

De heer B antwoordt bevestigend.

De heer Van Dorst oppert dat later bleek dat er ook tegenstanders waren van de gemaakte afspraak.

De heer B zegt dat dit inderdaad het geval was en dat hij via een positieve insteek geprobeerd heeft tot een oplossing te komen.

De heer Van Dorst vervolgt met een vraag aan de heer A van wie hij graag wil vernemen of hij erkent dat er verschillende meningen zijn ten aanzien van de situatie op het veld.

De heer A antwoordt dat hij al lang aan de straat D woont en dat de situatie 15 jaar geleden geëscaleerd is. Toen begonnen de gesprekken met de gemeente, onder andere met de heer H en voorafgaand aan het gesprek van 10 september 2009 heeft hij de volmachten overgelegd.

De heer Van Dorst vraagt of alleen de heer I een andere mening heeft over het veldje.

De heer A antwoordt dat de problemen alleen maar doorgaan.

De heer Van Dorst wil graag van de heer A vernemen of hij begrijpt dat er meerdere meningen zijn in de buurt over de toekomst van het trapveldje.

De heer A zegt dat 4 of 5 jaar geleden de grote doeltjes zijn vervangen door kleine en dat later de grotere doelen weer zijn teruggeplaatst. De jeugd op het veld komt van ver en is niet alleen afkomstig uit de buurt. Er was een voorstel van de heer J (voormalige burgemeester) om het veld te verplaatsen, maar daarop kwamen 22 bezwaren.

De heer Van Dorst zegt dat zijn vraagstelling duidelijk is en dat hij van de heer A wil weten of hij onderkent dat ook in de huidige situatie er mensen zijn die er een andere mening over het trapveldje op nahouden dan de heer A.

De heer A bevestigt dit.

De heer F vult dat aan dat die andere mensen er geen last van hebben, omdat zij verder van het veldje wonen.

De heer Van Dorst vraagt de heer A of de mogelijkheid bestaat om op een afspraak terug te komen.

De heer A repliceert dat er op 10 september 2009 een afspraak is gemaakt. De heer B beweert nu dat er mensen komen die het daar niet mee eens zijn, maar de direct omwonenden zijn het er wel mee eens. En de heer H heeft gezegd dat alle stukken naar de wethouder zijn gegaan.

De heer Van Dorst antwoordt dat de visie van de heer A luidt: afspraak is afspraak.

De heer A zegt dat hij beseft dat een 100% oplossing niet mogelijk is, maar in de e-mail komt mevrouw C op de afspraak terug. Kortom, de wethouder liegt dat er geen afspraak is.

De voorzitter zegt dat deze bewering onjuist is. In de gegrondverklaring bevestigt de gemeente juist dat er wel degelijk sprake is van een afspraak.

De heer A zegt dat er overeenstemming was tussen de wethouder en hem.

De voorzitter antwoordt dat juist daarom de klacht gegrond is verklaard. Er was een afspraak, maar de gemeente is daarop teruggekomen.

De heer A stelt dat de afspraak werd gewijzigd.

De heer Van Dorst vervolgt met de constatering dat er mensen in de buurt zijn die iets anders willen en dat daarom een bijeenkomst belegd is.

De heer B zegt dat het zo ook is opgenomen in het verslag van de bijeenkomst.

De heer Van Dorst concludeert dat de gemeente met meerdere personen rekening dient te houden.

De heer A zegt dat vanaf het eerste voorval hij nu 15 jaar bezig is met het probleem.

De voorzitter geeft aan dat de Ombudscommissie zich tot de behandeling van de nu aan de orde zijnde klacht dient te beperken.

De heer A stelt dat alles bij de wethouder bekend was.

De voorzitter vraagt waarom er tijdens de bijeenkomst van 25 november 2009 geen pact is gesloten, de enige namen die nu naar voren komen zijn die van de heren I en A.

De heer A zegt dat hij meer als woordvoerder optrad. De situatie was uitgelegd en dat was bekend bij de heer B.

De heer Van Dorst zegt dat hij door de uitlating van de heer A begrijpt dat er meerdere personen pro en contra waren tijdens de bijeenkomst.

De heer B repliceert dat er altijd meerdere personen pro en contra zijn.

De heer Van Dorst vervolgt met de opmerking dat de wethouder zich pas achteraf realiseerde dat er ook tegenstanders waren van de afspraak.

De heer B zegt dat hij dacht dat hij een oplossing had, maar later bleek dat niet het geval te zijn. Maar tijdens de bijeenkomst waren er niet twee woordvoerders.

De heer Van Dorst constateert dat er twee stromingen waren.

De heer B ontkent dit.

De heer Van Dorst oppert dat er twee visies zijn.

De heer A zegt dat er twee groepen waren, waarvan er één door hem steeds op de hoogte is gebracht. De andere groep wist niet van de voorgeschiedenis. Dat is ook de reden dat hij tijdens de bijeenkomst zijn verklaring heeft voorgelezen.

De heer F zegt dat tijdens de vergadering is aangegeven: verenigt u en komt tot een oplossing. Daarbij is voorbij gegaan aan de problemen die speelden.

De heer G krijgt het woord en vertelt dat hij hier aanwezig is als voorzitter van het college van burgemeester en wethouders. In het college is uitgebreid gesproken over de klacht en daarbij is de heer B uitgebreid bevraagd. Het college kwam vervolgens tot de conclusie dat de communicatie naar aanleiding van het gesprek van 10 september 2009 duidelijker had moeten. Daarom heeft er een grondverklaring van de klacht plaatsgevonden. Daarmee was de zaak rond het veldje niet af, maar wel de klacht.

Het is aan het college of de raad om een besluit te nemen over het veldje en daar kan de heer A het niet mee eens zijn, maar er moet in deze zaak dus wel duidelijk een scheiding gemaakt worden tussen de klacht en de inhoud. De Ombudscommissie behandelt in deze zitting de klacht en de gemeente neemt een besluit. Er is op verschillende manieren geprobeerd om het probleem op te lossen, door in gesprek te gaan met de jeugd en door de klachten te behandelen. Dit leidt tot een conclusie en vervolgens wordt over de inhoud beslist.

De voorzitter zegt dat zij daarom ook heeft verteld dat de Ombudscommissie gaat over de grondverklarde klacht en niet over de inhoud.

De heer A zegt dat de grondverklaring juist is, maar dat er onbehoorlijk bestuur is gepleegd. Dat wordt op deze zitting besproken, terwijl de onjuiste procedure gewoon voortgaat.

De heer Van Dorst stelt dat omstandigheden na de grondverklaring van de klacht de aanleiding is voor deze procedure. De heer A bevestigt dit.

De heer B zegt dat de heer I in de vergadering van omwonenden van 25 november 2009 is gekozen als woordvoerder.

De heer A geeft aan dat de heer I op 9 maart, een dag na beëindiging van de gestelde termijn, bij hem is langs geweest met de mededeling dat hij enkel wilde praten over handhaving van de grote doelpalen. De heer A wees hem op de opties van de gemeente, maar daarna heeft de heer I niet meer contact met hem gezocht. Vervolgens is een brief gekomen waarin werd medegedeeld dat de termijn was gesloten.

De heer Van Dorst constateert dat in de vergadering van 25 november 2009 de heren A en I zijn aangewezen om samen tot een oplossing te komen. Wanneer er geen oplossing zou worden bereikt, zou de situatie ongewijzigd blijven. Beide personen hadden dus een inspanningsverplichting.

De heer De Vlaam vraagt of de heer E ook bij het gesprek van 10 september 2009 aanwezig was.

De heer B bevestigt dit.

De heer De Vlaam vraagt vervolgens of zij beiden dezelfde gedachten hadden over het gesprek.

De heer B antwoordt dat zij de houding hadden om het probleem op te lossen.

De heer G zegt dat hij ervan overtuigd is dat de heer B het probleem wilde oplossen. In die ontwikkeling heeft enige stoornis geleid tot de klacht, die als bekend is afgedaan. De gemeente probeert om zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de wensen van de burgers,

maar er moeten keuzes gemaakt worden en dat doet soms pijn. De heer A had gehoopt op een ander besluit, maar het college heeft nu eenmaal zo besloten.

De heer A vindt dat de zaak wordt gebagatelliseerd. Het is droevig dat het is gebeurd en dat de inwoners van Cromstrijen stelselmatig op het verkeerde been worden gezet.

De voorzitter concludeert dat de aanwezigen verder geen opmerkingen hebben. Zij geeft een toelichting op de vervolgpcedure en sluit de hoorzitting...”

Beschrijving klacht en bevoegdheid Ombudscommissie

De Ombudscommissie stelt vast dat de klacht van de heer A op het volgende betrekking heeft: “Klager is het niet eens met de wijze waarop het college zijn inmiddels gegrond verklaarde klacht heeft onderbouwd in de brief van 7 januari 2010.

Wethouder B heeft de gedragscode ernstig geschaad en hij is op geen enkele wijze door het college gecorrigeerd.

Door het gegrond verklaren van de klacht is hiermede ook bewezen dat de heer B bewust heeft gelogen in de e-mail van 27 oktober 2009 van mevrouw C aan klager, met cc aan de wethouder.”

Op 15 april 2009 schrijft klager een brief aan de gemeente over ondervonden overlast van jeugd voor omwonenden van het trapveldje straat D in M. Hij wil deze kwestie graag toelichten tijdens een gesprek.

Op 30 juli 2009 mailt klager aan de wethouder en de burgemeester onder meer het volgende over zijn vertegenwoordiging van buurtbewoners: “...Het zal u bekend zijn dat ons (de 4 overburen en ondergetekende) verzoek is de doelpalen weg te halen...”.

Het aangevraagde gesprek vindt plaats op 10 september 2009 tussen de heren A, B en E (interim beleidsmedewerker Welzijn en Onderwijs).

Volgens het door de gemeente opgestelde besprekingsverslag wordt afgesproken om de grote doelen te vervangen door kleine doeltjes, zodat de jongere doelgroep bediend wordt.

De wethouder is op de mondeling gemaakte afspraak teruggekomen na een telefoongesprek met een buurtbewoner over het bericht in het Algemeen Dagblad van 11 september 2009, waarin melding wordt gemaakt van de afspraak om de grote doelpalen te vervangen door kleinere doelpalen.

Volgens klager heeft de wethouder bewust gelogen in de aan hem gerichte e-mail van 27 oktober 2009 van mevrouw C, met cc aan de wethouder. In die e-mail wordt melding gemaakt van het feit dat naar aanleiding van eerder gevoerde gesprekken met de wethouder er geen beslissingen zijn genomen. Het stoort klager verder dat het college de wethouder op geen enkele wijze heeft gecorrigeerd.

Gelet op afdeling 9.2.2 Awb acht de Ombudscommissie zich bevoegd de klacht in behandeling te nemen.

Omdat de Ombudscommissie pas bevoegd is een klacht in onderzoek te nemen als het bestuursorgaan zelf eerst in de gelegenheid is geweest de klacht af te handelen (zie onder het kopje kenbaarheidsvereiste), beperkt het onderzoek van de commissie zich tot de bij brief van 1 februari 2010 ingediende klacht.

Overwegingen

Naar aanleiding van het dossier en de gehouden hoorzitting is de Ombudscommissie tot de volgende conclusie gekomen.

- a. Het vertrouwensbeginsel impliceert dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers jegens een overheid in principe door die overheid behoren te worden gehonoreerd. Als duidelijk is dat dit niet mogelijk is, zal de burger in het algemeen gecompenseerd moeten worden.

Op 10 september 2009 heeft klager op zijn verzoek een gesprek gehad met de wethouder over een oplossing met betrekking tot de overlast en de mogelijkheden die er zijn om de bestaande doelen op het speelterrein straat D te M te verwijderen en wellicht te vervangen door kleinere doelen.

Zoals blijkt uit het door de gemeente opgemaakte verslag van deze bespreking heeft de wethouder aangegeven dat er een afspraak is gemaakt tussen hem en de heer A, welke er uit bestaat dat de grote doelpalen zullen worden vervangen door kleinere. Deze afspraak is duidelijk en wordt door de wethouder ook niet ontkend.

Dat hij daarna op die afspraak is teruggekomen, met welke beslissing het college nadien heeft ingestemd, vindt zijn oorzaak in het volgende feit. Op 11 september 2009 staat er een bericht in het Algemeen Dagblad waarin melding wordt gemaakt van de afspraak om de grote doelpalen te vervangen door kleinere. Naar aanleiding van dit bericht wordt de wethouder gebeld door een buurtbewoner die aangeeft het hier niet mee eens te zijn.

Toen de wethouder beseft dat klaarblijkelijk niet iedereen in de buurt het eens is met de gemaakte afspraak, terwijl hij er tijdens het gesprek van 10 september 2009 vanuit is gegaan dat de heer A namens de hele buurt sprak, is hij op zijn eerdere afspraak met klager teruggekomen.

Deze ontwikkeling was voor de wethouder voorts aanleiding om op 25 november 2009 een vergadering te beleggen met omwonenden van het speelveldje, met het doel om gezamenlijk tot een alternatief voor de huidige doelpalen te komen. Hierbij is de heer A als gesprekspartner betrokken.

Meerdere aanwezigen hebben tijdens de bijeenkomst aangegeven dat zij het standpunt van de heer A niet delen. In die vergadering is afgesproken dat de omwonenden vóór 1 februari 2010 gezamenlijk met een alternatief zouden komen.

Bij brief van 10 december 2009 zijn aan de omwonenden drie opties voorgelegd. Omdat vóór de gestelde datum (1 februari 2010) geen overeenstemming is bereikt over een alternatief, heeft het college besloten geen wijzigingen aan te brengen op het trapveldje. Van dit besluit is klager bij brief van het college van 13 juli 2010 in kennis gesteld.

De Ombudscommissie overweegt dat het college de klacht van de heer A gegrond heeft verklaard. Met die gegrondverklaring wordt impliciet aangegeven dat de wethouder op 10 september 2009 een afspraak heeft gemaakt met de heer A over de vervanging van de grote doelpalen door kleinere doelpalen. In feite wordt de wethouder hiermee ook gecorrigeerd door het college.

Hoewel in de e-mail van 27 oktober 2009 van mevrouw C aan de heer A, met cc aan de wethouder, nog melding wordt gemaakt van het feit dat naar aanleiding van eerder gevoerde gesprekken met de wethouder er geen beslissingen zijn genomen, wordt blijkens het verslag van de hoorzitting d.d. 9 december 2009 (abusievelijk wordt in de stukken 8 december 2009 genoemd) in het kader van de klachtprocedure bij de gemeente erkend dat er op 10 september 2009 een afspraak is gemaakt.

De overheid is in principe gehouden om gerechtvaardigde verwachtingen jegens een burger na te komen. Toen duidelijk werd dat de heer A niet alle buurtbewoners vertegenwoordigde in het gesprek met de wethouder op 10 september 2009 werd, rekening houdende met de belangen van de overige buurtbewoners, de toezegging van de gemeente dat de grote doelpalen zullen worden vervangen door kleinere, ingetrokken.

Vervolgens heeft de gemeente, zoals eerder vermeld, zich tevergeefs ingespannen om met de omwonenden tot een gezamenlijke oplossing voor het speelveld te komen en daarmee klager (enigszins) te compenseren.

De Ombudscommissie is van oordeel dat het college de behoorlijkheidsnorm van opgewekt vertrouwen niet heeft geschonden. Weliswaar vertrouwde klager op de mededeling van de wethouder, maar deze verwachting kan echter niet als gerechtvaardigd worden beschouwd. Dit komt omdat de verwachting gebaseerd is op de aanname dat klager namens de gehele buurt sprak, terwijl het slechts een aantal omwonenden van het trapveld betrof. Nu van algemene bekendheid is dat een speelveld een buurtfunctie heeft, mocht klager er niet zonder meer op vertrouwen dat zijn verwachtingen werden gehonoreerd. Het college is klager vervolgens tegemoetkomen door uitdrukkelijk hem te betrekken bij een mogelijke oplossing. Hoewel de wethouder wel degelijk een afspraak met klager heeft gemaakt maar daarbij van een onjuiste voorstelling van zaken is uitgegaan, is het terugkomen daarop onder de gegeven omstandigheden gerechtvaardigd.

Gelet op de inspanningen die het college zich heeft getroost om tot een breed gedragen oplossing te komen voor de herinrichting van het speelveld, is de Ombudscommissie voorts van oordeel dat van onbehoorlijk bestuur jegens klager geen sprake is.

Bovendien weegt bij de Ombudscommissie mee dat het college bij de beslissing over de klacht ondubbelzinnig heeft aangegeven dat de klacht gegrond is.

- b. Het vereiste van fatsoen impliceert dat een bestuursorgaan handelingen achterwege moet laten die in strijd zijn met datgene wat in het algemeen als onfatsoenlijk wordt ervaren. Onder het begrip handelen valt onder andere het doen van een bepaalde uitlating die bij een klager een gevoel van onbehagen achterlaat. Het bestuursorgaan dient dan in beginsel zijn excuses te maken.

Klager is van mening dat de wethouder in zijn contacten met hem de gedragscode ernstig heeft geschonden.

Zoals hierboven al is opgemerkt heeft de wethouder tijdens het gesprek met klager op 10 september 2009 de afspraak gemaakt dat de grote doelpalen op het trapveldje straat D in M zullen worden vervangen door kleinere.

De wethouder ging er echter tijdens het gesprek vanuit dat klager namens de hele buurt sprak wat, naar later bleek, niet het geval was.

Het is dan ook opmerkelijk te noemen dat in de e-mail van mevrouw C van 27 oktober 2009, gericht aan klager, met cc aan de wethouder, wordt vermeld dat er naar aanleiding van eerder gevoerde gesprekken met de wethouder geen afspraak is gemaakt.

De Ombudscommissie is van oordeel dat het college door het ontkennen van de afspraak de behoorlijkheidsnorm van fatsoen heeft geschonden. Een verontschuldiging voor het verzenden van een e-mail van mevrouw C, met cc aan de wethouder, met onjuiste informatie, zou dan ook op zijn plaats zijn geweest.

Toezending bevindingen Ombudscommissie aan bestuursorgaan en verzoeker

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 9:35 Awb heeft de Ombudscommissie, alvorens het onderzoek te beëindigen, haar bevindingen, verwoord in dit rapport, bij brief d.d. 3 december 2010 schriftelijk meegedeeld aan het betrokken bestuursorgaan en de verzoeker (klager).

04-02-2011

De Ombudscommissie heeft hun de gelegenheid gegeven zich te uiten over de bevindingen. Bij brief d.d. 16 december 2010 heeft de heer A een reactie gegeven.

De gemeente heeft bij e-mail d.d. 23 december 2010 medegedeeld geen aanvullingen of opmerkingen te hebben op het ontwerprapport. De heer B heeft gereageerd bij e-mail d.d. 16 december 2010.

De Ombudscommissie heeft kennis genomen van de reacties. Deze hebben geleid tot het aanpassen van haar bevindingen.

Eindoordeel

De Ombudscommissie is ten opzichte van klager het volgende van oordeel:

Naar aanleiding van overweging ad a:

De gedraging is behoorlijk, het college heeft geen normen geschonden en gehandeld zoals redelijkerwijs van hem mag worden verwacht.

Naar aanleiding van overweging ad b:

De gedraging is niet behoorlijk, het college heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van hem mag worden verwacht.

Strijen,
De Ombudscommissie Hoeksche Waard,
De voorzitter,

Mw. A. Twilt